

Art

Les exposicions

ANDREU MARTRO

El món amorf, biològic i simbolista d'Andreu Martró (Sant Quintí de Mediona, Alt Penedès, 1941), ha deixat de banda les adherències neofiguratives per a esdevenir més cerebral, elaborat i definit. Les estilitzades vaguetats corpòries d'altre temps s'han fet més concretes, sòlides i definides, sense perdre, però, l'inescrutable esoterisme que l'envolta. Martró és més madur, més conscient del que vol aconseguir. Deixa de banda els neoacademicismes d'escola per a iniciar una introversió temàtica i formal que el defineix cada cop més amb un segell inconfusible. A prop de l'esperit de la pintura metafísica i del dinamisme transformacional dels futuristes, expressa dues realitats gairebé indefinibles, les relacions home-home i els lligams home-espai. Les primeres apareixen monumentals, agegantides, estructurades; les segones com a context atmosfèric que emmarca amb impenetrable misteri el seu contorn. Els homes, peces, formes, edificis, en «plenitud emocional» o en «equilibri transitori», són autèntica «matèria per a un esperit» que viu i es mou en un espai **indeterminat** sempre **llunyà** i **inaccessible**.

El pintor en diu, d'aquesta obra, «Manipulació de la matèria per a aprofundir en el ser humà», un ser que, conscient de la seva solitud i pres d'angoixes, cerca en l'altra una identificació, en empelt, un espai realment compenetrador. L'obsessiva esculturalització dels personatges els fa sovint massa **compactes i monolítiques**, però el **tractament pictòric de secrets velaments**, que envolta cadascun d'aquests blocs humans és prou càlid com per a fer-los viure i moure's.

(Galeria Matisse, Barcelona)

batik

n.º 33

75 ptas

panorama general de las artes

arte diseño arquitectura

Andreu Martró construye una obra depurada, bien hecha, y busca, mediante una poética de surreal constructivismos, expresar estados humanos, la emoción de los cuales pesa en las interrelaciones de los seres. El color, dentro de sus gamas grises, permite que surjan formas y figuras de apariencia pétreo o de madera. Siente atracción, ama los acusados vértices y los ángulos de las formas creadas por él. Se apoya mentalmente en éstas y, desde el momento que surgen a la plástica, se independizan y viven. (Galería Matisse.)